

циалистическо, а вие и вашите съчувственици сте били неутралисти. Както въ срѣдата на комитета, тъй и въ голѣмото съюзно множество, отъ което той изхожда, се редятъ хора отъ всички политически направления, които стоятъ на почвата на свободния синдикализъмъ и не сж никакви други „исти“, а само искренни и преданни съюзисти. Наричайки се неутралисти, вие отричате присѣтствието въ вашата срѣда на поддържници тезиситѣ на Червения Синдикаленъ Интернационалъ въ Москва, както и на хора съ открити други политически възгледи и тенденции, което е фактъ, говорещъ, че у васъ и дума не може да става за неутрализъмъ, а за чистъ, но прикритъ партизъмъ.

II. Съюзътъ отъ самото начало на своето сжществуване, вѣренъ на принципа за свободния синдикализъмъ, нито е преследвалъ, нито ще преследва нѣкакъвъ политико-икономиченъ идеалъ, защото той е билъ и си остава чисто професионална организация, действаща и бореща се за постигане на конкретни професионални задачи, налагани отъ нуждитъ на движението и въ рамкитѣ на настоящето. Отъ друга страна, той не се е свързвалъ и не ще се свърже съ никоя партия, но е действувалъ и действа не само всички партии, но и цѣлото общество да възприеме неговитѣ справедливи и общественно-полезни искания. Действувайки за това, той е освѣтлявалъ и ще освѣтлява тѣзи свои искания съ всички доводи не само на прогресивната и демократична обществена мисль, но и съ доводитѣ на етиката, на идеята за обществената правда. За това *да се говори за „идеенъ неутрализъмъ“ въ професионалнитѣ борби и действия е абсурдъ, — такъвъ не сжществува въ свободнитѣ професионални съюзи* (к. м.).

III. Единството въ организацията не ще се запази съ прогласата на сжществуващия „идеенъ неутрализъмъ“, а когато сдруженитѣ учители заработятъ въ всички политически, религиозно-етични и други обществени организации, къмъ които се числятъ по силата на своитѣ убеждения, да възприематъ колективно изброенитѣ съюзни искания и ги направятъ предметъ на тѣхнитѣ общественно-политически и други домогвания. Въ такъвъ случай ще престанатъ напълно безплоднитѣ борби въ организацията за измѣстване на тогова или оногова и ще се превърнатъ въ борби за съюзнитѣ искания отъ всички обществени и политически групировки въ страната.

IV. На съюза и на господстващото направление въ него е била винаги присърдце идеята за обединението на всички учителски съюзи въ единъ общъ и за тази цель той е изработилъ и своята резолюция за обединение, която не е отмѣнена и възъ основа на която комитета и конгреси не веднажъ сж преговаряли съ другитѣ съюзи. Дългъ на съюзнитѣ членове отъ всички „течения“ е да убедятъ хората отъ другитѣ съюзи да прегърнатъ тази резолюция или най-малко да възприематъ една близка до нея база за единство и да я наложатъ на своитѣ организации. Това щестане не съ анархо-болшевишкия лозунгъ „отдолу“, носенъ отъ „неутралистическото течение“, който е, колкото демагогически, толкова и оскърбителенъ за хората „отдолу“ (к. м.) т. е. за учителскитѣ мнозинства, и води не къмъ единство, а къмъ дезорганизация, преди всичко, на здравия и мощенъ БУС.